

BARCS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer:
vasárnap.

Felolós szerkesztő és kiadó
Skribanek Géza.

Egész évre 8 kor, félévre 4 kor, negyedévre 2 kor
Nyitási sora 40 fillér
Hirdetések nagyság szerint

Nehéz probléma.

Együtt fekszik már a belügyminiszteriumban a rengeteg irás, melyben az ország összes vármegyéi mondanak véleményt arról, hogyan lehet a közigazgatást egyszerűsíteni. Hogyan lehet elérni azt a célt, hogy haszontalanul kárba ne vesszen annyi idő s a hivatalnok sereg fizetésére szánt összeg? Nem is annyira a pénz kérdése a közigazgatás egyszerűsítése, mint inkább az idő, melyet a magyar vármegyénél még mindig nem tanultak megbecsülni. Óriási érték vesz kárba azzal az idővel, mely manapság az ügyek elintézéséhez szükséges, továbbá azzal a számos formassággal, melyen az akták keresztül mennek mielőtt véglegesen elintéztetnének. Igaz rákfenéje mai közigazgatásunknak az, hogy nem tud gyorsan elintézni és intézkedni.

Évek hosszú sora óta folyton csak egy orvosságot sürgettek ennek a bajnak: a közigazgatás államosságát.

Gyökeresen új állapot teremtését várták ettől a hatalmas reformtól, és 15 esztendő óta nem

volt kormány, mely nem tartotta volna szükségesnek jelezni, hogy a közigazgatás államosságáról szóló törvényjavaslat munkálatai már ennyire és ennyire haladtak. És minden kormány programjában benn foglaltatott ez a pont s minden alkalommal a sajtó és a közvélemény általános helyesléssel találkozott az illetékes helyen elhangzott kijelentések, melyek mindig egybehangzóan azt hirdették, hogy a közigazgatás államossága szükséges és be fog következni.

Néhány hónap óta azonban úgy tapasztaljuk, hogy a krónika hallgat a nagy államosságról. Helyette egy új jelszó került forgalomba és a vármegyék részéről sokkal lelkesebben hangoztatják, mint az államosságot. Az új jelszó: egyszerűsíteni kell a közigazgatást. Ez az új probléma, melynek megoldásán buzgón tör a fejét egész Magyarország.

Lehetséges, sőt mi nem is hisszük, hogy az új jelszó a réginek meghalását jelentené, hogy az új illetékes tényezők a közigazgatás egyszerűsítésében látnák elérni azt a célt, mely a közigazgatás államossága kapcsán lebeg az ország előtt. Azt

hangoztatták mindig: a vármegyék autonomikus szervezete lejárta magát, nem illik bele a modern élet hatalmasan megszélesedett kereteibe, gátjául szolgál a társadalmi egybeolvadásnak, a kereskedelmi és ipari forgalomnak és az általános, egyöntetű jó közigazgatásnak. Mondották: toldás-foldás nem használ itt semmit, tökéletesen új szervezetnek kell a régi helyébe lépni.

És most nem beszél senki semmit a nagy államosságról, az egyszerűsítés, az ügyvitel gyorsasága, a közigazgatás javítása a régi alapokon: ez foglalkoztatja az elméket s erről tanakodnak a Kárpátoktól az Adriáig.

Ismételjük, nem hisszük, hogy el lenne ejtve a nagy és nehéz probléma s helyette a részletes megoldást, az egyszerűsítést is kielégítőnek tartanak illetékes helyen. Nem hisszük ezt, mert ez megtagadása lenne annak a programnak, melyet 15 esztendő óta folyton vallott a hivatalos Magyarország. Inkább azt hisszük, hogy a közigazgatás egyszerűsítésével akarják megteremteni azt az alkalmas átmeneti állapotot, melyben sokkal kisebb rázkódással lehet megteremteni az

T Á R C Z A.

Poéta szerelem.

Ott laktak egymás szomszédságában. Egy alacsony repedezett deszka kerítés választotta el kertjüket egymástól.

És ez nagyon jól volt, hogy egymással szomszédságban laktak, mivel mindennap találkozhattak.

Egy kis rokon vonzalom kötötte őket egymáshoz. A fiú egy majálison ismerkedett meg a szőke, égszínkék szemű Erzsikével. Ő volt az első férfismerőse. Azaz az első süvölvény ismerős, mert csak a nyolcadik osztályba járt és a bájusza is alig pelyhedezett az orra alatt. De faktum, hogy megismerkedtek.

A kis Erzsike tizenöt esztendő, üde szépségével, lehellőszzerű tisztaságával szebb volt Marlitte „aranyos Erzsikéjénél”. Csupa élet, szendesség, ártatlanság. Olyan mint egy vakító fehérségű májusi gyöngyvirág.

Fehér ruha volt rajta most is, olyan fehér, mint tudatlan mocsoktalan lelke.

Olyan félénknek érezte magát ezen a diákok rendezte első mulatságán, a melyre kedves anyja elvitte. S mikor a tánczról már kipirult Jenő megállt s meghajította magát, öntudatlanul, de azért félve engedte magát a tánczba vezetni.

S mikor a pajkos Jenő, ki úgy látszik ügyesen forgolódott a lányok körül, egy pár banális bókát sugdosott a fülébe olyan különös érzett a szívében és tudta, hogy minden vére az arcába szökött s szeméit lesütve, nem tudott mit választani. S csak akkor mert felnézni, mikor Jenő hamiskás mosolylyal helyére kísérté és megköszönte a tánczot.

Ugy örült, hogy kedves anyjának védő szárnyai alá menekülhetett, de azért keserű szemrehányásokkal illette magát ügyetlenségéért és aggódott, hogy most bizony csak nem viszi többet tánczolni Jenő.

De csakhamar újra megjelent és mulattatta sokat. És ő olyan kellemesnek

találta ezt. S mikor haza ért, egész éjszaka arról a pajkos Jenőről álmodott.

Azután találkozott napjában. Bizalmas, kellemes volt ez a találkozás. Ha elmaradt, nem tudtak egész nap megenni.

Pedig keveset beszéltek. Erzsike csodálkozott, hogy a másokkal szemben annyira beszédes Jenő az ő közelében olyan néma s csak folyton sóhajtozik. De azért megértették egymást és vágyakoztak egymás után.

Erzsike mamája nem tudta kitalálni, hogy az ő vig csicsorgó Erzsikéje mostanában miért olyan komoly, ábrándozó.

Az önképzőkörnek pedig külön segédtitkárt kellett választani, hogy a szerelmes verseket, melyeket Jenő küldött be, kellőképen kezelhesse. S egyes iskolai ünnepélyek alkalmával, melyekben Jenő mindig szerepelt, mintha mindig csak a szintén jelenlevő Erzsikének szavalna, vagy olvasna fel. Ez még jobban fokozta Erzsike érzelmeit.

De telt az idő. S nem tudni, hogy

állami közigazgatást, mint a jelenlegi állapotban. Ez helyes. A talajt elő kell készíteni, ha új gyümölcsöt akarunk benne érlelni. A vármegyét bele kell nevelni az új világnézetbe, a hivatásnak új oldalról való felfogásába. Évszázados állapotok, szokások és törvények megváltoztatásáról van szó, egy csapásra ezeket megváltoztatni nem lehet, de nem is szabad.

Egyszerűsítsük tehát a közigazgatást, azután államosítsuk! Szép és nagy feladat ám az egyszerűsítés is, méltó arra, hogy minden közigazgatási ember, az irnoktól az alispánig, behatóan és komolyan foglalkozzék vele, mert az egyszerűsítés csakis úgy lesz helyes és alkalmas, ha a közigazgatás minden hivatalos fórumában a legmesszebbre menőleg érvényesül.

A belügyminiszterhez beérkezett jelentésekben, melyek az egyes vármegyék egyszerűsítési javaslatait tartalmazzák, sok a hasznos és célra vezető.

Akik össze fogják állítani a közigazgatás új rendjét, azoknak nagy segítségére lesznek a vármegyék tanácsstermeiben kifejezettek reformrészletek. Használjanak is fel közülről mentől többet, mert hisz elvégre a vármegyék tudják legjobban, hogy mi kell nekik.

És arra vigyázzanak az új rend megalkotói, hogy az ne járjon se költség, se személyszaporítással. Mert kissé humoros színben tüntetné fel a reformot, mely egyszerűsíteni akarván, több hivatalnokot foglalkoztat s szaporítja az aktakeresők számát. Nem kell több hivatalnok, mert elég is, sok is, ami eddig van. Ami kell: az a közönséggel való gyors

Jenő szorgalmának, vagy Erzsike ájtatos fohászainak köszönhető, hogy Jenő megért, elég az, hogy érett lett. És ezzel ütött, a válás órája. A kert aljában történt találkák még mindig rejtve maradtak a gonosz mama őrző szemei előtt.

Találkoztak a válás előtt. Eddig még sohasem ejtették ki egymás között azt a szót: szerelem. Most sem volt egyiknek sem szándékában. De a szívük az nagyon tele volt vele. S mikor Jenő bucsút véve megfogta Erzsike kezét s így szólt halkán suttogva:

— Isten vele! ... Gondoljon reám sokat. Még viszont látjuk egymást. ... Egykor visszatérnek. ...

Erzsikében a túlradó érzélem nem tudta visszatartani azt a két ragyogó gyémánt-cseppet, melyek igaz érzésének hű kifejezőiként hosszú, szőke, selyem pilláján megjelentek és Jenő vállára borult és úgy sugdosta:

— Ugy-e nem felejt el soha? viszsza jönni hamar.

És valami úgy vonzotta ajkukat egymáshoz. Egy kimondhatatlan, boldogító vágy, egy titkos érzés. És megszületett az első csók.

Azután elszaladtak, anélkül, hogy

és közvetlen, lehetőleg szóbeli érintkezés, rövid záros határidőn belül való elintézés és hogy mindenkinek, aki a vármegyét szolgálja, megfelelő minőségű és mennyiségű munkája legyen. Ennek az elvnek kell érvényesülni a közigazgatás államosításában is.

A „Magántisztviselők Országos Szövetsége“.

A „Magántisztviselők Országos Szövetsége“ a következő sorok közzétételére kért fel bennünket:

Ehez és nyomorgó embertársaink ezreinek segélykiáltása hangzik fel napról-napra.

Munkabíró emberek, kik a gazdasági válság folytán kereset nélkül nyomorognak, kénytelenek az eddig verejtékes munkával szerzett száraz, de édes falat helyett az emberbaráti szeretet nyújtotta jó ruha, de keserű „ingyen kenyert“ elfogadni, ha nem akarnak családjaikkal együtt elpusztulni.

Az éhség megöli a szégyenérzetet. A szellemi munkára termelt intelligensebb osztály állás nélkül nyomorgó tagjai, — jövő alkalmaztatásuk és boldogulásukat látják veszélyeztetve, ha ők is megjelennek a népkonyha vagy kenyérszító helyiségekben, hogy éhségüket csillapítsák.

Ugy a fővárosban, mint a vidéken száz és száz magántisztviselő nyomorog állás nélkül, szégyenérzetében nem véve igénybe az emberbaráti szeretet adományait, vár, bizik, remél, hátha mégis sikerül álláshoz jutnia.

Hozzánk a kartársakhoz fordulnak véginségükben, jajkiáltásuk szívünkbe hat, — segíteni igyekszünk rajtuk. A magas kormány e célra sorsjáték rendezését engedélyezte.

Ezen sorsjátékot önkezelésben rendezzük sok értékes nyeresémmel és kedvező játéktérrel.

Mennél több sorsjegyet sikerül elhelyeznünk, annál több nyomorgó kartársunk tudunk segíteni.

Esdő szövegünkkel az emberbaráti szeretettől áthatott társadalomhoz és azokhoz fordulunk, a kiknek a magántisztviselők nehéz munkáját első sorban végzi, támogassák kartársi szeretetből eredő törekvésünket, vegyenek minél többet sors-

együk is visszánézett volna. Mintha szégyenlették volna tettüket.

Erzsikével az nap nem lehetett okosan beszélni. Jenő pedig, ki az egész uton nem szólt, hallgatásával felingerelte apjának haragját, ki méltán vágta fejéhez:

— Tán szerelmes vagy, te nagy számár?! — A mire az öreg hahotázott Jenő pedig rémitően elpirult. ...

Erzsike sokszor sirt titokban. Jenő apja pedig a vakáció alatt sokszor volt abban a stádiumban, hogy odavág fiához valamit, annyit sóhajtozott.

Féléjszakán keresztül hentergett álmatlanul ágyában. Előtte mindig a szőke Erzsike alakja lebegett.

Tudta, hogy ez nem tarthat sokáig. Feltette magában, hogy nagyember lesz és minden erejével arra törekszik, hogy mondhatlan boldoggá tegye azt a szelid, aranyfejű teremtet.

És belevetette magát a küzdés áradatába és munkálkodott derekasan.

Felment Pestre. Mindenáron nevet és hirt akart szerezni. Sikerült is. Ambíciója, tetteinek minden rugója, Erzsike iránt érzett szerelme volt.

A lét keserves küzdelmeiben, mely

jegyünkől, terjeszszék azokat saját körükben, azon megnyugtató és felemelő tudattal, hogy minden egyes sorsjegy árával egy nyomorgó, de szemérmes embertárs felségélyezéséhez járulnak hozzá.

Meg vagyunk győződve lelkünk mélyén, hogy szavunk nem lesz a pusztában elhaló szózat, hanem viszhungra talál száz és száz érző szívben.

H i r e k.

— **A barcsi vasuti tisztek** múlt hó 26-dikán tartott táncmulatságán a következő urak fizettek felül: Pollák S. Simon, Dorner Andor, Breuer Ferencz, Havas J., Politzer G. 7—7 K., dr. Kronberger Adolf 5 K., Stern Lajos, Dorner S., Hiernschrott N. 4—4 K., Kondrát I., Révai S., Engl, Fuchs Adolf, Maulwurf Ernő 3—3 K., Fuchs József, Stern Hugó, Dózsa Gy., Salamon A., Wolf D., Pollák H., Stern Vilmos, Silberstein S., Schmidt Fülöp, Grosz Ferencz, Ansorge N., Reich Emil, Pollacsek L., dr. Kronberger Vilmos, Deutsch Izidor, Rak Bálint, Prinke Sándor, Schwinghammer B., Molnár N., Dorner Lajos 2—2 K., Pató József, Krausz Ödön, Aulich Gy., Huber Gyula, Lukács L., dr. Siklósi Albert, Opner Ede, Landori Zs., Schön Richárd 1—1 K., kiknek halás köszönetét fejezi ki a rendezőség.

— **A csokonyai dalárda** 25 éves jubileuma alkalmával a Széchenyi István és Kossuth Lajos szobrok alapja javára 85 korona tiszta jövedelem folyt be. Felülfizettek a hazafias célra: Arany Bálint, dr. Bienenfeld, Bódi J., Böczkös József, Buzsáky József, Brodszky Károly, Buzsáky K., Dómián Imre, Deszathyné, Fried Lajos, Gálosi János, dr. Kommen F., Lukács L., Löwy Adolf, Löwy Mór, Löwy Lipót, Márkus József, Máté Illés, Máté Lajos, Mesztor F., Puskás J., Rausenberg, Szabó István (Babocsáról), Szalóky Dániel, Széki Elemér, dr. Szecsey István, Zsiray József, kiknek ezton is halás köszönetét nyitvánítja a rendező- és szobor-bizottság.

szét szórta őket egymástól, nem volt alkalma, hogy hirt vegyen róla, vagy meglátogassa. Sok sürgős munkája megakasztotta őt abban.

Husvétra kellett legelső kötet munkájának megjelennie. Minden üres idejét annak szentelte. Ejjel pedig lapjának rovatát vezette, odaadással és buzgalommal.

Legelső kötetét Erzsikének ajánlotta. Hányszor simogatta meg azt a lapot, a melyre reá volt írva;

„Erzsikének tisztelete jelül: a szerző.“

Évek teltek el azóta, mióta nem látták egymást. Köteteinek megjelenése idején tervezte a viszontlátást. Hitte, hogy Erzsikét érzelmeiben meggazdagodva fogja viszontláthatni, hitte erősen, hogy hű hozzá. Nagyon ideális gondolkozásu volt.

Husvét előtt való éjjel, hajnalig dolgoztak a redakcióban. Kötete, melyet a sajtó a legnagyobb triumphussal és elragadtatással fogadott, ott hevert íróasztalán készen.

A lobogó gázláng sárga fényét a hajnali szürkület kísértetiesé varázsolta s ő mosolygó arczeval lapozgatta még a könyvet.

Azután felkészült s elindult haza.

— **A Barcsi Olvasókör** szombaton, e hó másodikán tartott álarozos bálja páratlan jól sikerült mint kedélyességre, mint látogatottságra nézve. Igen szép és érdekes jelmezek voltak láthatók, iparkodott ki ki minél leleményesebb jelmezen megjelenni s volt is szép változatos látványosság az öltözékekben. A nagy táncztermet a szorongásig töltötte meg a fiatalság, s a késő reggeli órák vetettek véget a kitünő mulatságnak.

— **Kitüntetés.** Fényes kitüntetés érte városunk egyik polgárát. Ugyanis Ő Felsege a király Linszky Antalnak, a gróf Széchenyi-uradalom erdőmesterének a közgazdaság érdekében befásítandó kopárok erdősítése terén szerzett érdemei elismerésül a koronás arany érdemkeresztet adományozta. Kartársai s nagyszámu tisztelői ez alkalommal tömegesen jelentek meg házánál, hogy szívök jó kívánatait tolmácsolják.

— **Felolvasás.** Dr. Siklósi Albert, ki mult szombaton este tanulságos felolvasásával szórakoztatta a barcsi iparos olvasókör tagjait, vasárnap, e hó 10-én, este fél 9 órakor a barestelepi polgári olvasókörben tart ismét felolvasást.

— **Hymen.** Dévai Gyula németbolyi tanító eljegyezte Oechsner Róza kisasszonyt, Lietzow Gyula, a belesai szeszgyár alkalmazottjának szeretetreméltó sógornőjét Belesából.

— **Templom rablás.** Kedden és szerda közti éjjelen eddig még ismeretlen tettesek alkulesokkal behatoltak a barcsi izr. templomba a kertfelőli főbejárat ajtaján, azzal a szándékkal, hogy a templomban található pénzt elrabolják. A templom rabló gazemberek összeforgattak mindent, felfeszegették a fiókokat, hol csak gondolták, hogy pénzt fognak találni; ámde a pénzt nem találták meg s boszujukban széjjel hányták a templomban talált gyertyákat stb. főle tárgyakat s a templom falát több helyen vérrel mázolták be, mi arra vall, hogy kezüket valószínűleg a zár feszegetése közben megsértették. Másnap a tolvajok lábnyomait követve azt Utjában az éles tavaszi levegő egy kissé felfrissítette idegeit s betért a közeli kávéházba, hol zajos mulatozást hallott, egy pohár absynthre.

Az ajtónál szemközt trónolt egy szőke Hébe, egy pár katonatiszt társaságában. Pezsgöztek. — Jenő leült a közeli asztalhoz s gyönyörködve hajtotta fel a zöldes színű keserű folyadékot s töltötte az elébe állított üvegből újra. Rá gyújtott egy cigarettára s elgondolkozott a a holnapi viszontlátáson.

Egyszer csak önkéntelenül is figyelni kezdett a szomszédos, zajos asztal társalgásán.

— Te Lisette, ugyan mond el még egyszer legelső szerelmedet s hogyan sőt hajtozott az a tacsó diák troubadour, aki elárasztott szerelmes verseivel.

És azután ámulva hallgatta, hogy lelkének legrejtettebb s legszebb emlékét miként mondja el az a szőke cocotte gunyos megjegyzésekkel tarkázva. Esmélni kezdett, s szíve összeszorult. . . Mikor a szőke Lisette odaért a bucsu jelenet elbeszéléséhez, szemügyre vette ezt a csacska teremtést, kibén sehogysem tudott ráismerni arra a szende ártatlan Erzsikére.

A szívében erős, heves fájdalmat ér-

tapasztallák, hogy az iskola kertben álló kis házhoz vezetnek, s innét szintén tölök vannak lábnyomok a temető hullaházáig. Ugyan azon éjjelen egy új barcsi szegény földműves kamaráját törték föl a jó madarak, kiket mindaddig nem sikerült elfogni a esendőröknek, hogy ocsmány tettükért elvennék méltó jutalmukat.

— **Medve járás.** Kedden az a hír járta be Baresot, hogy medvét láttak a vasut melletti réten, mely valószínűleg valamely állatseregletből szabadult el. A dologban annyi a való, hogy a Zanyi és Lovrenesies féle házak kertje közelében maguk a háztulajdonosok is láttak egy talpas állatocskát, melyről határozottan azt állítják, hogy fiatal medve fióka volt, mely talán egy év körüli lehetett. És e felől többeknek egybehangzó az állítása, kik egészen közelből látták az állatot. A kis talpast üldözőbe is vették, és sokáig hajszolták, míg végre az a Fried féle ház s a volt izr. templom épület kertjén át a nyires felé elmenekült. A mi vidékünk nem hazája a medvéknek, ép azért nagyon csudálnánk ha az említett állat csakugyan medve lett volna. Az igaz, volt a medve üldözők közt olyan is, ki kutyának nézte az állítólagos medvét, noha ebbeli nézetét akkor nem merte hangosan nyilvánítani azok előtt, kik magukat már nagyon bele képzeltek abba, hogy csakis medvét láttak. . .

— **Purimbál.** Mint halljuk, az idén a barcsi Chevra Kadisa is nagyobb szabásu purimbált fog adni, melynek megtartása iránt a napokban lesz ismét új értekezlet.

— **A szigetvári Zrinyi szobor.** Szigetváron még a mult évben hazafias mozgalom indult meg, hogy a nagy törökverő hősnak, Zrinyi Miklósnak éreztetést szobrot emeljenek azon a helyen, a hol a várórséggel együtt utolsó kirohanása alkalmával hősi halált halt. Maga szigetvár polgársága azonban nem képes összehozni a szobor tetemes költségeit s azért most az ország közönségéhez fordulnak, hogy adakozzék mindenki tehetsége szerint a nagy nemzeti hős szobrára, hogy ne zett, homloka verejtékezett, s mikor a cocotte arra tért át, hogy elbeszélje, miképen szökött el vagy két esztendővel ezután a barna Stefi hadnagygyal, Jenő felugrott és önkéntelenül elkialtotta magát.

— Erzsike!

A tiszték oda néztek, Erzsike felsikoltott. S az egyik tiszt dörmögve szólt a másik bajtárhoz;

— Du Stefi, wass will denn der Mensch?

Jenő háborgó vad érzelmeiben csak azt hallotta, hogy melyik az a Stefi s azután felkapta az előtte álló vastag absynthes üveget s tartalmával együtt oda vágta. . .

Mikor másnap két katonatiszt kereste fel Jenőt Stefi főhadnagy nevében, a legnagyobb lelki nyugalommal nevezte meg segédeit.

Másnap szívenlőve hozták haza egy kocsiban. El esett a párbajban. Harmadnap eltemették. S a cocott Lisette is hullatott egypár könyvet temetésén s vigasztalhatatlannak mutatkozott, de egy hét múlva az egész históriát elfelejtette. . .

Esperit János.

maradjon továbbra is jeltelen az a városom, melyen életét a hazáért áldozá.

— **Influenza járvány.** Az olvadó nedves februáriusi idő meghozta az influenzát, városunkban sokan szenvednek benne felnőttek, gyermekek egyaránt, Féltő, hogy más járványos betegség is föl lép ez egészségtelen idővel.

— **Raktár kimutatása** a magyar leszámítoló és pénzváltó-bank barcsi raktárainak. Készlet m. hó 15-én 73401 mm. 1154300 biztosítási érték. Beraktárlás m. hó 15-től 31-ig 14601 mm. 212750 bizt. ért. összesen 88002 mm. 1367050 biztosítási érték. Kiraktárlás m. hó 15-től 31-ig 21172 mm. 309550 bizt. ért. Készlet mult hó 31-én 66830 mm. 1057500 bizt. érték. Részletezés: 32906 mm. buza, 867 mm. rozs, 3825 mm. árpa, 6963 mm. zab, 17509 mm. tengeri, 325 mm. liszt, 4435 mm. különféle.

— **A gyufa** vásárló közönség hazafias célra is áldoz, ha a F. M. K. E. gyufáit vásárolja, mely Klein József kereskedésében kapható Barestelepen,

Irodalom.

— **Mohammed.** Akármilyen mystikus is a Mohammed keleti vallása, sokat tud róla a közönség. A költők és beszéltírók szívesen és gyakran fordulnak a színes kelet felé, ahol születik a nap, ahol az arany tompál virága nyílik, s harmatkönnyes fűvön, holdvilágos fehér éjszakákon gondolatfűvön fátyolban tánczot járnak a szép barna nők; fehér ménen, gyöngyházás, vékony művészi diszszel ékes csövű puskával tigrisre vadásznak a tarka selyemruhás, turbános férfiak. A vallásuk is csupa költészet. A szúrákban a végtelenség dallama zeng. Nem azé a titokzatos végtelené, a mely büntet és igazságot tesz, a mely érthetetlen s mélyet theologusok magyaráznak, hanem a szelid költői határtalanság, mely arany színben ragyog, mint a puszta, ha végig suhan rajta a napsugár s a távolban ezüstös zöldbe olvad, sejtetve, de el nem árulva, a mi túl van. Szúráik ezt zöngik oly fönséggel, mint akár a Szent Gergely féle énekek az Ur dicséretét.

Ime a 82-ik szúrának kezdő sorai:

Ha az ég majd kettéhasad,
Ha a csillagok széthullanak.
S egymásra szakadnak a tongerek,
S kifordulnak a sírhelyek:
Akkor tudja meg a lélek,
Hogy mit kezdett és mit végzett!

s a befejezése:

Csak Isten tudja, mi az itéletnap!
Egy nap, melyen más lelken nem segít a lélek
Csak Istennél lesz az itélet!

Erről az érdekes éz költői vallásról s alapítójának életéről szól a Nagy Képes Világtörténet IV. kötetének egyrésze. Az első rész a népvándorlás korát tárgyalja, Borovszky Samu akadémiai tag tollából, a második rész az izlámot az omájjád dinasztia bukásáig. Ezt a részt az izlamnak ez idő szerint első rangu buvára, dr. Goldziher Ignác akadémikus és egyetemi tanár írta, a kit az Iszlám készülöben levő nagy lexiconának főszerkesztőjéül kért fel a nemzetközi szerkesztőbizottság. Most a jeles tudós a hazai irodalmat gazdagítja nagybecsű új cikkekkel.

Az egész nagy vállalat 12 kötetre terjed s Marczali Henrik jeles történe-

tíró, akadémikus és egyetemi tanár szerkesztésében a legkiválóbb erők közreműködésével jelenik meg. Egy kötet ára diszkötésben 16 kor. Kapható részletfizetésre és füzetenként is (egy füzet 60 fill.) a kiadó Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvény-Társaság könyvkereskedésében (Budapest, VIII., Üllői-ut 18)

— **A magyar parasztság emelése**, írta Wiener Moszkó (külön lenyomat a „Huszadik Század“ 1900. évfolyamából). Budapest 1901. Eggenberger-féle könyvkereskedés. 8° 77 l., ára 1 K, 60 f.

A magyar parasztság sorsával foglalkozik a szerző legújabb tanulmánya, kis keretben gondosan kidolgozott rendszerét mutatja be minden parasztagazdaságaink

emelésére szolgáló eszköznek. Míg a kormány és a társadalom e téren fogantatott intézkedéseit és azok eredményeit röviden jellemzi, mindenképp Darányi földművelésügyi miniszterünk áldásos működése önkéntelenül domborodik ki. A szerző azonban történelmi vissza pillantásaiban ráratart arra is, hogy mily nagy mérvben hanyagoltatott el a nemzeti államunk velejét képező paraszttrend s mily nagy tér nyílik a jövő teendőik egész sorának. E tekintetben a meggyőző tárgyilagosság meglehetősen hangjával részletesen körülírja az állam és a társadalom feladatát, ugyanakkor a megszokott körültekintéssel a már ismert témák lényegét tárgyalja s gyakorlatilag hasznos eredeti gondolatokat pendit meg.

Az agrárszocializmus s a kivándorlás okai az életből merítették. A kisgazdasági termelés állapotáról, a növénytermelés és állattenyésztés különböző ágazatainak emelését célzó intézkedésekről kikerekített képet ad. Megszívlelendők a szerző nézetei különböző iparágak meghonosításáról, az értékesítés szervezéséről, a termelési eszközök és tőkereszek ezélszerű felhasználásáról, az adó reformjáról, a szakértelem emelése és a hitelügy rendezéséről. Fontos fejtegetései a kisbirtok majorsági épületeiről és a mukás-lekásokról irányadó körreink teljes figyelmét érdemlik, végre gyakorlati javaslatai a kisgazdaságok berendezéséről biztos utat mutatnak kis üzemeink okszerű s gyorsított fejlesztésére.

Hírdetések jutányos áron felvétetnek

e lap kiadóhivatalában.

Köhögés és rekedtség ellen

biztos hatásuak

KAISER MELLCZUKORKÁI,

melyről **2650** közjegyzőileg hitelesített elismerő irat is fényesen tanuskodik.

Biztosan és kitűnően hatnak légutak bántalmazásainál, nevezetesen:

légcső, tüdőhurut

és ezen szerveknek elnyálkásodásánál.

Egy csomag 20 és 40 fillér.

Kapható:

SCHÖN RICHÁRD gyógyszer-tárában

Barcstelepen.

20-8

A „Felvidéki Magyar Közművelődési Egyesület“

F. M. K. E.

gyűjtői **KLEIN JÓZSEF**

fűszerkereskedésében

Barcstelepen kaphatók.

Pserhofer J. vértisztító labdaccai

Évtizedek óta el vannak terjedve az egész világon s kevés azon család, a hol ez a páratlan házigyógyszer hiányzik.

E labdacsokat az orvosok különösen az oly bajoknál ajánlják, amelyek nehéz emésztésnek s dugulásnak következményei, mint pld. zavar az epekeringésben, májfájdalmak, szélbántalmak, köhögés, aranyér stb. stb.

Vértisztító hatásuknál fogva kiválóan jó hatást gyakorolnak vérszegénység eseteiben s az ebből származó bajoknál, mint ideges fejfájás, sápkór stb. E vértisztító labdacso nagy előnye, hogy szelíden hatnak, fájdalmat nem okoznak s így a leggyöngébb szervezettel bíró egyének, sőt gyermekek is bátran használhatják.

1 doboz, mely 15 labdacsból áll 21 kr. — 1 tekeres mely 6 doboz 1 frt 05 kr. A pénz előzetes beküldése után bérmentve: 1 tekeres 1 frt. 25 kr. — 2 tekeres 2 frt. 30 kr. — 3 tekeres 3 frt. 35 kr. — 10 tekeres 9 frt. 20 kr.

Használati utasítás mellékelve.

Egyedüli készítő és szétküldési főraktár:

PSERHOFER J. gyógyszer-tára

Bécs, I. Singerstrass 15.

Elterjedtségüknek fogva e labdacso a legkülönbözőbb alakokban és nevek alatt utánoztatnak, tehát mindenki csak Pserhofer-féle vértisztító labdacsokat kérjen, s csak azok valódiak, a melyek dobozainak fedelén piros színben „Pserhofer“ kézírása látható.

Barcs-drávavidéki takarékpénztár veszteség-nyerés mérleg számlája.

Veszteség-nyeremény számla

TARTOZIK	Korona	fill.		KÖVETEL	Korona	fill.
Betét kamatok	23626	47	Váltó kamat	61350	11	
Visszleszámitolási kamatok	30332	68	Jelzálog kamat	11275	65	
Fizetések	9880	—	Kötvény „	4710	61	
Kezelési költség	2143	92	Előleg „	1088	19	
Nyomatványok	629	34	Folyó sz. „	7113	04	
Perköltség	1379	99	Kezelési díjak	10518	42	
Jótekmény czélokra	117	12	Házbér	939	81	
Tőke kamatadó	2362	63	Biztosítási jutalék	1229	34	
Illeték	57	54	Kétes követelésekből	1400	—	
Adó	6984	36				
Leírás a ház értékéből	480	—				
„ a felszerelésből	121	10				
„ veszteség: Ig. Deutschnál	11541	34				
„ „ Weiss Jakabnál	8638	99				
Szolga segélyalapra	40	—				
Nyeremény mint Egyenleg	1339	69				
	99625	17		99625	17	

Barcs 1., 1900. december 31.

Brodzsky Károly s. k.
igazgatósági elnök.

Kronberger Manó s. k.
könyvelő.

Kondrát Imre s. k.
igazgató.

Fenyőssy Zoltán s. k.
pénztárnok.

Fried Albert s. k., Fuchs Adolf s. k., Kohut Sámuel s. k., Opler Ignác s. k., Silberstein Sándor s. k., Somogyi János s. k., Stern Hugó s. k.
igazgatósági tagok.

Jelen veszteség-nyeremény számlát — a fő- és mellékkönyvekkel összehasonlítva — helyesnek találtuk.

Barcs 1., 1901. január 26-án.

Stern Gyula s. k.
felügy. biz. tag.

Fenyőssy Ödön s. k.,
felügy. biz. elnök.

Hertz József s. k.
felügy. biz. tag.

Mérleg számla

VAGYON.	Korona	fill.		TEHER.	Korona	fill.
Pénztár	37174	27	Résztvénytőke	200000	—	
Váltók	740379	05	Tartalékalap	71968	44	
Jelzálog	143483	—	Betétek	450966	98	
Kötvények	64160	50	Visszleszámitolt váltók	381882	34	
Előlegek zálogra	11987	24	Házérték esők. alap.	3360	—	
Folyó számla: fedezettel	43146	35	Szolga segélyalap	240	—	
„ „ átmeneti	32734	60	Átmeneti kamatok	5704	98	
Osztrák-magyar banknál girón	5195	96	Fel nem vett osztalék	152	80	
Postatakarékpénztárnál	5148	65	Nyeremény mint Egyenleg	1339	69	
Barcsi sertéshizláló részvények	1000	—				
Intézeti ház	24000	—				
Ingatlan	3649	88				
Házóvadék	660	—				
Butor	660	—				
Hátralék	2235	73				
	1115615	23		1115615	23	

Barcs 1., 1900. december 31.

Brodzsky Károly s. k.
igazgatósági elnök.

Kronberger Manó s. k.
könyvelő.

Kondrát Imre s. k.
igazgató.

Fenyőssy Zoltán s. k.
pénztárnok.

Fried Albert s. k., Fuchs Adolf s. k., Kohut Sámuel s. k., Opler Ignác s. k., Silberstein Sándor s. k., Somogyi János s. k., Stern Hugó s. k.
igazgatósági tagok.

Barcs 1., 1901. január 26-án.

Jelen mérleg számlát — a fő- és mellékkönyvekkel összehasonlítva — helyesnek találtuk.

Stern Gyula s. k.
felügy. biz. tag.

Fenyőssy Ödön s. k.
felügy. biz. elnök.

Hertz József s. k.
felügy. biz. tag.

Nyom. Skribanek G. Barcs.